

מן דישנה בהו. בד עמא זפאיין, אטמיסר ההוא מלֶה לאינזן רישין זפאיין דעלמא, בגין דיזדייעו לוין, ויתובין למאיריהון, ובד לאו אינזן זפאיין, געוי בדקאכברן.

רבי אלעזר, זהה יתיב יומא חד אתרעה דלויד, זהה יתיב עמיה רבוי אבא, ורבוי יהודה, ורבוי יוסף. אמר רבוי יוסף אימא לנו, מה דחמתה יומא דא. בצפרא קמיה בגהורא, קמיה חד עופא, זהה טאים זקוף לעילא תלת זמני, ומheid חד, וזה אמר, עלאי עלאי, ביומא דא טסי (ס"א רקיקים) רקיעין (לייפינא) תלת ממנזן זקפין שלטניין על ארץא, חד יתיב דלא יתיב, עברו ליה בנורא דטליק, מעברין קיימה, מעברין שלטניה, תלת סמביין שליטין על אין, קיימין על עולם.

לשון הקודש

הדבר בפי העופות, ומכריםם בעולם, באור, ראיתי עוף אחד שהיה טס ועולה למעללה שלוש פעמים, וממניד פעם אחת, והיה אומר: עלינוים עלינוים עליונים, ביום זה פורחים וקייקטו הרקיעים ולפניהם שלשה טמנים זקופים מושלים על הארץ, אחד יושב שלא יושב, העבירו אותו באש הדולכת, מעבירים את קיומו, מעבירים את שלטונו. שלשה תומכים שליטים עליונים עומדים על העולם.

רבי אלעזר היה יושב יום אחד על שער LOD, והיה יושב עמו רבוי אבא ורבוי יהודה ורבוי יוסף. אמר רבוי יוסף, אמר לך מה שראיתי היום היה בבר קמתי.

רְמִינָא לְהַחְוֹא עֻזָּפָא קֶלָא, אֲמִינָא לֵיהּ עֻזָּפָא
עֻזָּפָא, אִימָא לֵי תְלַת דְּקִיְמִין מְמַגָּן, וְחַד
דְּמַעֲבָרִין שְׁלַטְנִיהּ, מְאַן אַיְזָן. רְמָא לֵי תְלַת גִּירִין
אַלְיַין מְגַדְּפָא יְמִינָא, וְהַדִּין חַד מְשֻׁמָּלָא, (ס"א ומג'פה
שְׁמָאָלָא חַד) וְלֹא יְדַעַּנָּא מַאי רְמִינָא.

נְסִיב לְהֹזְרָבִי אַלְעָזָר, נְחִית לְהֹזְרָבִי, נְפַק
דְּמָא מְגַחְרוֹי. אָמָר, וְדָאי תְלַת שְׁלַטְנִי
עַמְמִין קִיְמִין בְּרוֹמִי בְּאֶרְעָא, וּזְמִינִין לְמַעְבָּד גּוֹרִין
בִּישָׁוֹן לִיְשָׁרָאֵל, מְסִטְרָא דְּרוֹמָאֵי. נְסִיב הַהְוָא גִּירָא
דְּמַגְדָּפָא שְׁמָלָא, אָרָה, וְנְפַק אַשְׁתָּא אַזְכָּמָא
מְגִיה, אָמָר שְׁלַטְנָא דְּמַצְרָאֵי אַעֲדִיאָו וּזְמִינָן חַד
מְלָכָא דְּרוֹמָאֵי, לְאַעֲבָרָא בְּכָל אֶרְעָא (ס"א דְּמַצְרִים),
וְלִמְנָאָה בְּמַצְרִים רְבָרְבִּי תְּרִיסִין, וְסַתִּיר בְּגַנִּין, וְבַנִּי
סַתִּירִין. (ס"א וּזְמִינָן חַד מְלָכָא מְאַנוּן תְלַת דְּקָאָמָרָן לְמַשְׁלָט בָּה וְסַתִּיר בְּגַנִּינָא

לשון הקידוש

זְרַקְתִּי לְאוֹתוֹ עַזְפָּר רְגַב עַפָּר, וְאָמְרָתִי
לוֹ: עַזְפָּר עַזְפָּר, אָמָר לֵי שְׁלַשָּׁה שְׁעוּמְדִים
מְמַגָּן וְאַחֲרֵי שְׁהַעֲבִירָנוּ שְׁלַטְוָנוּ מֵהֶם.
מְבָנָה שְׁמָאֵל, הָרִית, וַיְצָאָה אַשׁ שְׁחוֹרָה
מְפָנָה. אָמָר, שְׁלַטְוָן הַמְּצָרִים הַעֲבִירָן,
וְעַתִּיד לְעַבְרָה מֶלֶךְ אַחֲרֵי שְׁלַטְוָן הַרְוָמָאִים
בְּכָל הָאָרֶץ (מצרים), וְלִמְנוֹת בְּמַצְרִים שְׁרֵי
מְלָחָמָה גְּדוּלִים, וְסּוֹתָר בְּגַנִּין וּבוֹנָה אֶת
הַסְּתָנוֹרִים. (וְעַתִּיד מֶלֶךְ אַחֲרֵי מְאוֹתָם הַשְּׁלָשָׁה שְׁאַמְרָנוּ
לְשִׁלְטָה בָּה, וְסּוֹתָר בְּגַנִּינִים וּבוֹנָה בָּה בְּגַנִּינִים) וְרַק אָוֹתָם
שְׁלַשָּׁה שְׁלִיטִי עַמִּים עוֹמְדִים בְּרוֹמִי

ובני בה בנין) רַמְאָלוֹן רִי אֶלְעֹזֶר לְאֶרְעָא, נִפְלוּ אֲלֵין
תִּלְתָּה עַל חֶדֶם סְטֶרֶא שְׁמָאָלָא.

עד דְּהַוּ יְתַבֵּי, אָעֶבֶר חֶדֶם יְנוֹקָא, וְהַוָּה קָאָרִי (ישעה
ו"ט) מִשְׁאָמְצָרִים הַגָּהָה ה' רֹזֶב עַל עַב כָּל
וּבָא מִצְרִים. אָעֶבֶר תְּגִינִּינָא חַבְרִיה, וְאָמָר, וְאָרֶץ
מִצְרִים הַתְּהִיכָּה שְׁמָמָה. אָעֶבֶר תְּלִיתָה חַבְרִיה,
וְאָמָר, וְאָבֶדֶה חַכְמָת מִצְרִים. חָמוּ הַהּוּא גִּירָא
רְגָדָפָא שְׁמָאָלָא דְּאַתּוֹקָר, וְתִלְתָּה אַחֲרָנִין דְּהַוּ
עַלְיהָ לֹא אַתּוֹקָדוֹן.

אָמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, הָאֵי דְּעוֹפָא, וְהָאֵי דְּדָרְדָּקִי
כַּלְאָהוּא חֶדֶם, וּכַלְאָהוּא עַלְאָה הָאֵהוּא,
(ס"א כַּלְאָהוּא בְּרוֹא רְחַכְמָתָא) וּבַעָא קְרָשָׁא בְּרִיךְ הָאֵהוּא
לְאַחֲרָוָה לָן, סְתִּירִי עַלְאָיִי דְּהָאֵהוּא עַבְיד, הָדָא הָאֵהוּא
רְבָתִּיב, (עמוס ג') בַּי לֹא יַעֲשֵׂה ה' אֱלֹהִים דָּבָר בַּי אָמָר
גָּלָה סָודָו אֶל עַבְדָיו הַגְּבִיאִים.

לשון הקודש

רַבִּי אֶלְעֹזֶר לְאָרֶץ. נִפְלוּ שְׁלַשָּׁת אֵלָה עַל גְּשָׁרָף, וּשְׁלַשָּׁת הָאֶחָרִים שְׁהָיו עַלְיוּ לֹא
הָאֶחָד שְׁמַצֵּד שְׁמָאָל.

אָמָר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, מַה שֶּׁאָמָר הָעֻזָּב
וְהַתִּינּוֹזָת, הַפְּלָדְבָּר אֶחָד, וְהַפְּלָדְהָוָא
גְּבוֹאָה עַלְיוֹנָה, (וְהַפְּלָדְהָוָא בְּסָדוֹד הַחַכְמָה) וְרַצָּחָה
הַקְּדוּשָׁ בְּרוֹךְ הָאֵהָרָאָת לְנוּ נִסְתָּרוֹת
עַלְיוֹנוֹת שְׁהָאֵהוּא עֹזֶה. וְהָשְׁבָתּוֹב (עמוס ۵)
מִצְרִים. רָאוּ שָׁאוֹתוֹ חַז שְׁלַבְנָה שְׁמָאָל

וְחַכְמִימִי עֲדִיףִי מִנְבִּיאִי בְּכָל זָמָן, דְּהָא לְנִבְיאִי
לְזָמְגִינִּין שֶׁרֶת עַלְיָהוּ רֹיחַ קָדְשָׁא, וְלֹזְמִינִין
לֹא, וְחַכְמִימִין לֹא אֲעֵדִי מִנְהָזָן רֹיחַ קָדְשָׁא אֲפִילוּ
רְגָעָא חֲדָא, (יעיר) דִּינְדָּעֵין מַה דַּי לְעַילָּא וְתַתָּא, וְלֹא
בָּעוּ לְגַלְּאָה. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי (יהקה) פָּלָא חַכְמָתָא,
וְחַכְמָתָא דָר' אֲלֹעֵזֶר יִתְיַיר מִבְּלָהָז. רַבִּי אָבָא אָמֵר,
אַלְמָלָא לֹא הָוּ חַכְמִימִין, לֹא הָוּ יִדְעֵין בְּגַי נְשָׁא,
מַהּוּ אָוּרִיתָא, וְמַהּ פְּקוֹדוֹי דָמָארִי עַלְמָא, וְלֹא
אֲתַפְּרֵשָׁא רֹוחָא דְבָנִי נְשָׁא, מְרוֹחָא דְבָעֵירָא.

אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, כֵּד אֵיתִי קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִינָא
עַל עַמָּא, בְּקָדְמִיתָא עַבֵּיד דִינָא, בְּהַהְוָא
מִמְנָא דִמְמָנָא עַלְיָהוּ לְעַילָּא, דְבָתִיב, (ישעה כ"ד)
יִפְקֹד ה' עַל צְבָא הַמְּרוֹם בְּמָרוֹם וְעַל מַלְכִי
הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

לשון הקורש

לֹא הִי יוֹרְעִים בְּנֵי אָדָם מֵהִי תּוֹרָה וּמָה
הַמְצֻוֹת שֶׁל רְבוּן הָעוֹלָם, בְּלִי הַבְּדָל בֵּין
רוּחַ בְּנֵי אָדָם לְרוּחַ חַכְמָתָה.
אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, בְּשִׁמְבֵיא הַקְדּוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוּא דִין עַל הָעֵם, בְּרָאשׁוֹנָה הוּא עֹשֶׂה
דִין בָּאוֹתוֹ הַמְמִנָּה עַלְיָהָם לְמַעַלָּה,
שְׁכַתּוֹב (ישעה כה) יִפְקֹד ה' עַל צְבָא הַמְּרוֹם
בְּמָרוֹם וְעַל מַלְכִי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

סודו אֶל עֲבָדָיו חַנְבִּיאִים.
וְעַדְיףִים חַכְמִים מִנְבִּיאִים בְּכָל זָמָן,
שְׁחוּרִי עַל חַנְבִּיאִים לְפָעָמִים שׂוֹרֵה רֹוח
הַקְדּוֹשׁ וְלְפָעָמִים לֹא, וּמַה חַכְמִים לֹא זוּה
רוּחַ הַקְדּוֹשׁ אֲפָלוּ רָגֵע אֶחָד וְקַטָּנוֹ
שִׁיוֹרְעִים מֵה שָׁלֹמָעָלה וְלִמְפָתָה, וְלֹא רְצִיוֹ
לְגַלְוֹת. אָמֵר רַבִּי יוֹסֵי נִיהָרָה, הַכָּל וְהָ
חַכְמָתָה, וְחַכְמָתָה רַבִּי אֲלֹעֵזֶר יִתְרַח מִבְּלָם.
רַבִּי אָבָא אָמֵר, אַלְמָלָא לֹא הִי חַכְמִים,

בָמַאי דִינָא אֲתָהּוּ הַהוּא מִמְנָא דְלֹעֵילָא. אַעֲבָרוּ לִיהּ בְהַהוּא נֶהָר דִינָור דְגַגִּיד וְגַפִּיק, וּבְדַיּוֹן אַעֲדִיז הַהוּא שְׂוִלְטָנוֹתָא דִילִיה, וּמִיד מַכְרִיזָא עַלְיהָ בְּרַקְיָעָא, שְׂוִלְטָנוֹתָא דִמְמָנָא פְלִנְיא אַעֲדִיז מִגְיָה (ד' ע"א) עד דִמְטִי הַהוּא קָלָא בְכָל אַיִן רַקְיָעִין עַד דִמְטִי בָאַיִן דְשַׁלְטִין בְהָאי עַלְמָא, וְגַפִּיק קָלָא וְאַכְרִיז בְכָל עַלְמָא, עד דִמְטִי לְעוֹפִי וְלִינּוֹקִי, וְלִאַיִן טְפֵשִׁין דְבָנִי גַשְׁא דְלָא יַדְעַין.

וַיַּקְרִם מֶלֶךְ חֶדֶש. רַבִּי חַיָּא אָמַר, מֶלֶךְ חֶדֶש, חֶדֶש מִמְשֵׁה הָיוּה. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר דְהֹוּה מַחְדֵש גַּוְיִרְיוֹן, דְלָא חִידְשׁ מִלְכָא אַחֲרָא מַקְדֵשָׁת דָגָא. אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף. כָל הַהוּא טִיבוֹן, דַעַבֵּד יוֹסֵף בָאֶרְעָא דְמִצְרִים, דְבַתִּיב, (בראשית מ"ז) וַיַּבָּא יוֹסֵף אֶת הַבְּסִתְבָּחָה פְרֻעָה. וַיָּקִים לוֹן בְשִׁנִי בְפָנָא, כָל הַאֵלָא דְכִיר, וְעַבֵּיד גְּרָמִיה דְלָא יָדַע בַּיה.

לשון הקודש

בָאַיִזה דִין נְדוֹן אֶתְתוֹן הַמִּמְנָה שְׁלָמָעָלה? מַעֲבִירִים אֶתְתוֹן בְאַוְתָו נֶהָר דִינָור שְׁזַופָע וַיַּצָּא, וְאוֹ מַעֲבִירִים אֶתְתוֹן שְׁלַטְזָן שְׁלָנוֹ, וּמִיד מַכְרִיזָא עַלְיוֹן בְּרַקְיָעָן: שְׁלַטְזָנוֹ שְׁלָהָה פְלוֹנִי הַעֲבָר מִמְנָנוֹ. עד שְׁמַגִּיעַ אֶתְתוֹן קוֹל לְכָל אַוְתָם הַרְקִיעִים, - כָל אַוְתָו טֻוב שְׁעָשָׂה יוֹסֵף בָאֶרְץ מִצְרִים, שְׁבָתוֹב (בראשית מ"ז) וַיַּבָּא יוֹסֵף אֶת

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי יְהוּדָה, הֵוּ יְתַבֵּי וְלֹעֲזָן בְּאוֹרִיְתָא
קְמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִ
דְּבָתִיב וְיַקְם מֶלֶךְ חֶדֶש עַל מִצְרָיִם, וְתַגִּינֵנו, דְאַיְהוּ
קָם מְגֻרְמִיה, מָה דְהֹוה שְׁפֵל, קָם, וְלֹא אַתְּחֹזֵי
לְמַלְכָא, וּבְעִוְתְּרָא קָם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּלֹא הַכִּי
הָוּא, בְּגַוְונָא דְאַחֲשְׁוֹרֹזֶשׁ דְלֹא אַתְּחֹזֵי לְמַלְכָא, וְקָם
מְגֻרְמִיה, וְקָם בְּעִוְתְּרָא, וּבַעַא לְאַזְבָּדָא לִיְשְׂרָאֵל
מְעַלְמָא, אֹסֵף הַכִּי, הָאִי לֹא אַתְּחֹזֵי לְמַלְכָא, וְקָם
מְגֻרְמִיה, וּבַעַא לְאַזְבָּדָא לִיְשְׂרָאֵל מְעַלְמָא. דְּבָתִיב
וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ וְגַוּ, הַבָּה נִתְחַכֵּמָה לוֹ וְגַוּ, וּבְרַ
הָוּה קָם מְלָכָא לְעִילָּא, קָם מְלָכָא לְתַתָּא.

רַבִּי אַלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יוֹסֵי, הָוּ אַזְלִי
מִטְבְּרִיא לְצְפּוֹרִי, עַד דְהֹוּ אַזְלִי, פָּגַע בְּהָוּ
חֶדֶר יְזָדָאִי, פָּתָח וְאָמַר, (ישעיה י"ט) **מִשְׁא מִצְרָיִם** הָגַה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

הַכְּסָפֶר בִּיתָה פְּרֻעָה, וְקָם אוֹתָם בְּשִׁנִּי
הַקְּרָעָב, בֶּל וְהֵא אַזְבָּרָ, וְעַשָּׂה עַצְמוֹ שְׁלָא
בְּעַשָּׂר, וְרַצָּחָה לְהַאֲבִיד אֶת יִשְׂרָאֵל מִן
הַעוֹלָם, אָפָּבָא זֶה לֹא רָאוּי לְמִלּוֹתָה,
וְעַמְּדָר מַעַצְמוֹ, וְרַצָּחָה לְהַאֲבִיד אֶת יִשְׂרָאֵל
מִן הַעוֹלָם, שְׁכַתּוֹב וְיֹאמֶר אֶל עַמּוֹ וְגַוּ,
הַבָּה נִתְחַכֵּמָה לוֹ וְגַוּ. וּבְשָׁהִיחָה עוֹמֵד
מֶלֶךְ לְמַעַלָּה – עֹומֵד מֶלֶךְ לְמַטָּה.
רַבִּי אַלְעֹזֶר וְרַבִּי אָבָא וְרַבִּי יוֹסֵי הָיָי
הָיָה לְמֶלֶךְ, וּבְעַשָּׂר הוּא קָם. אָמַר רַבִּי

ה' רוכב על עב קל ובא מצרים ונעו אלילי מצרים מפניו. תא חוי, כל מלכין דעלמא, וכל עמיון דעלמא, לא חשיבי כלום קמי קדשא בריך הוاء, דכתיב, (הניאל ז) וכל דייריו ארעה שלא חשיבין ובמצביה עביד בחיל שמיא. והבא במצרים, אף על גב הכל אינז גבוראן, ודרעא מרממא גלי קדשא בריך הוاء במצרים, מה כתיב הגה ה' רוכב על עב קל ובא מצרים. מי שנא, בכל עמיון דעלמא, דלא היה חבי, דהא קדשא בריך הוاء גור גורה ואתעביד, והבא איה אתה, דכתיב יבא מצרים. ובתיב, (שמות י"ב) ועברתי הארץ מצרים וגוי אני ה'.

אלא, בגין דמלכאה היה איתי, לאפקא למטרוגניתא דהנות תפן. בגין יקרה דמטרוגניתא היה

לשון הקידש

הולכים מטבחיה לצפורי. עד שהו הולכים, פגע בהם יהורי אחד. פתח ואמר, (ישעה ט) משא מצרים הגה ה' רבב השנה בכל עמי העולם שלא היה בה, שחררי הקדוש ברוך הוא גור גורה ונעשה, וכך רבב הקדוש ברוך הוא, שברוב וכל עמי העולם לא נחשבים לבבים לפניו כי הארץ بلا חשובים, וברצוננו עוזה בחיל השמים. וכך במצרים, אף על גב

אלא משומ שהטלה היה בא להוציא

אתה. ועל דא הוה קדשא בריך הוא בעי ביקרה, ואתה לגביה לאקמָא לה, ולמייחב לה יְדָא, ולזוקפה לה, כמה דזמין קדשא בריך הוא למעבד בסוף גלוותא דאדום.

אמר רבי ייסא, اي הבי, דבגין דמטרוניתא הוה, הא בגולותא דבבל, מטרוניתא תפון הות, אמר לא הוה בך. אמר ליה, הא תנינן, דחטאה גרים, דגטלו נשים נבריות, ואעילו ברית קיימת קדישא בראשותא אחרא. ובгин פך אתה אבידו מנהzon גסין, ואתזון, דאתחזי למעבד להו, מה דלא הוה הבי בגולותא מצרים, דכלחו הוו שבטי יה, בני ישראל נפקו.

בגולותא דאדום, בעי קדשא בריך הוא לא-תיקרא בעלמא, ולמייתי איהו

לשון הקידוש

הרוי שנינו שהחטא גרים, שנשאו נשים נבריות והכניסו אותן ברית קדש לרשות אחרת, וכך נאבדו מכם הנשים והאותות שרניות היו להעשות להם, מה שלא היה בך בגולות מצרים, שבלם היו שבטי יה, בני ישראל נבנסו, ובני

ישראל יצאו.

בגולות אדום רוץ הקדוש ברוך הוא להתרפער בעולם ולבא הוא להקים את

את הגבירה שהיתה שם, ובשביל כבוד הגבירה זהה בא. ועל בך היה הקדוש ברוך הוא רוץ בכבוד, ובא אלה להקימה ולחתה לה יד ולזקף אותה, במו שעתיד הקדוש ברוך הוא לעשות בסוף גלות אדום.

אמר רבי ייסא, אם בך שבשביל הגבירה זהה היה, הרי בגולות בבל היה שם הגבירה, ולמה לא היה בך? אמר לו,

לאקְמָא לְמַטְרוֹנִיתָא, וְלַגְעָרָא לָה מַעֲפָרָא. וּוְיַלְמָאָן דִּיעֶבֶעׂ פֵּפָנוּ קְמִיה, בְּשֻׁעַתָּא דִּיִּמְאָ (ישעה נ"ב) הַתְּגַעַּרְיִי מַעֲפָרָ קְזָמִי שְׁבִי יְרוֹשָׁלַיִם הַתְּפַתְּחִי מַזְסָרִי צְוָארָךְ. מְאָן הוּא מַלְכָא וְעַמָּא דִּיְקָוָם קְמִיה.

וְנָעוּ אַלְילִי מִצְרִים מִפְנִיו, (ישעה י"ט) אַלְילִי מִצְרִים, לֹאוּ עַל אַבְגִּין וְאַעֲזִין אַתְמָר, אַלְאָ עַל בָּל אַיְנוּ דְּרָגִין מִמְּנָנוּ עַל אַיִן, וְעַל אַיְנוּ פּוֹלְחָגִין תַּתְאִין דְּלָהּוֹן. וּבָבָל אַתְרָה דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי עַלְיָהוּ, וְאַתְקָבִיל מַאֲינָנוּ עַמְּנִין.

תָּא חֹזֵי, מַה בְּתִיב, (ישעה נ"ב) כִּה אָמָר ה' מִצְרִים יַרְדֵּעַ עַמִּי בְּרָאשׁוֹנָה לְגֹור שֶׁם וְאַשּׁוֹר בְּאַפְסָ עַשְׁקָוּ תְּוֹרַעְמָא דְּאַתְרָעָם קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל אַשּׁוֹר, וְאָמָר, חָמוּ מַה עַבְדַּלְיִ אַשּׁוֹר, דְּהָא מִצְרִים דְּאָנָא עַבְדִּית בְּהוּ כָּל אַיְנוּ דִּיְגִינוּ, וְעַמִּי (איינָנוּ) נְחַתָּו

לשון הקידוש

וּבָכְלַ מִקּוּם שָׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל, הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְקָשׁ עַלְיָהָם, וּמְתֻרָעָם וּנְפַרְעָם מְאוֹתָם עַמִּים.

בָּא וְרָאָה מַה בְּתוּב, כִּה אָמָר ה' אֱלֹהִים מִצְרִים יַרְדֵּעַ עַמִּי בְּרָאשָׁנָה לְגֹור שֶׁם וְאַשּׁוֹר בְּאַפְסָ עַשְׁקָוּ. תְּרֻעָתָה שְׁהַתְרָעָם הַקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אַשּׁוֹר, וְאָמָר, רָאוּ מַה עָשָׂה לִי אַשּׁוֹר, שְׁחוּרִי בְּמִצְרִים שְׁאַנִי עֲשִׂיתִי בָּהֶם כָּל אַוְתָם הַדִּינִים, וְעַמִּי (הַמִּן)

הַגְבִּירָה וְלַגְעָרָא אֹתָה מַעֲפָרָ. אוֹי לִמִּי שִׁימְצָא שֶׁם לְפָנָיו בְּשַׁעַה שִׁיאָמֶר (ישעה נ"ב) הַתְּגַעַּרְיִי מַעֲפָרָ קְזָמִי שְׁבִי יְרוֹשָׁלָם הַתְּפַתְּחִי מַזְסָרִי צְוָארָךְ. מַיְהָוּ הַמְלָךְ וְהָעָם שִׁיעַמְדֵ לְפָנָיו?

וְנָעוּ אַלְילִי מִצְרִים מִפְנִיו. אַלְילִי מִצְרִים, לֹא עַל עַצִּים וְאַבְגִּים נְאָמֶר, אַלְאָ עַל כָּל אַוְתָם דְּרָגּוֹת מִמְּנָה הַעֲלִיזָנוֹת, וְעַל אַוְתָם הַעֲבוֹדוֹת הַתְּחִתּוֹנוֹת שְׁלָהָם.

תפָנָן, לְדִיְרָא בֵינְיהֹן, וַקְבָּלוּם מִצְרָאי בֵינְיהֹן, וַיַּהֲבֹון לֹזֶن שֶׁפֶר אֶרְעָא אֶרְעָא גּוֹשֵׁן, וְאֶפְעַל גַּבְדָּא עַיְקָוּ לֹזֶן בְּגַלְוָתָא, לֹא אַעֲדוּ אֶרְעָא מְגַהּוֹן, דְבָתִיב, (שמות ט) רַק בְּאֶרְץ גּוֹשֵׁן אֲשֶׁר שֵׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וַיְמִיטֵב אֶרְעָא דְמִצְרָים הָוה, דְבָתִיב, (בראשית מ"ז) בְּמִיטֵב הָאָרֶץ בְּאֶרְץ רַעֲמִסָם. וְתוּ, דְלֹא אַעֲדוּ מְדַלְּהֹן בְּלֹום, דְבָתִיב, (שמות ט) וַמְמַקְנָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וְעַם כָּל דָא אַתְדָנו בְּכֹפה דִיגִין.

אֶבֶל אֲשֹׁור בְּאֶפְס עַשְׁקָו, אַטִיל (דף ז ע"ב) לֹזֶן בְּאֶרְעָא דְסִיפִי עַלְמָא, וַגְטָל לֹזֶן אֶרְעָא דַלְהֹן. וַמָה מִצְרָאי, דְעַבְדִי כָל הָגִי טָבָא לִיְשָׁרָאֵל, אַתְדָנו בְּכָל אִינְיוֹן דִיגִין. אֲשֹׁור וְאֶדְוָם וְשָׁאָר עַמִּין, דְמַעַיקִין לֹזֶן, וַקְטָלִין לֹזֶן, וַגְטָלִין לֹזֶן מִמּוֹגִיהֹן, עַל אַחַת בְּפִמה וְכֹפה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הָזָא בְּעֵי לִיקָרָא שְׁמִיה

לשון הקידוש

יָרְדוּ לְשֵם לְדוֹר בֵינֵיכֶם, וַקְבָּלוּם בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ', וְעַם כָל זה נְדוֹנו בְכֹפה המצריים בֵינֵיכֶם, וַנְתַנוּ לְהֶם הַיִפְעֵל של הָאָרֶץ, אֶרְץ גְּשָׁן. וְאֶפְעַל גַּב שְׁחַצִיקָוּ לְהֶם בְּגַלְוָתָה, לֹא לְקָחוּ מַהֲם אֶת הָאָרֶץ, שְׁבָתוֹב (שמות ט) רַק בְּאֶרְץ גְּשָׁן אֲשֶׁר שֵׁם בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ'. וַיְמִיטֵב אֶרְץ מִצְרָים הַיִתָה, שְׁבָתוֹב (בראשית מ"ט) בְּמִיטֵב הָאָרֶץ בְּאֶרְץ רַעֲמִסָם. וְעוֹד, שְׁלָא הַעֲבִירָוּ מִשְׁלָהָם בְּלֹום, שְׁבָתוֹב (שמות ט) וַמְמַקְנָה

אֶבֶל אֲשֹׁור בְּאֶפְס עַשְׁקָו, הַטִיל אָתָם בְּאֶרְץ שְׁבָסּוֹפְ הָעוֹלָם, וַגְטָל אֶת אֶרְצָם מַהֲם. וַמָה הַמִּצְרָים שְׁעַשׂ בְּל הַטוֹבּוֹת הָלְלוּ לִיְשָׁרָאֵל נְדוֹנו בְּכָל אָתָם דִינִים – אֲשֹׁור וְאֶדְוָם וְשָׁאָר הָעִמִּים שְׁמַצִיקִים לְהֶם, וְחוֹרְגִים אָתָם, וַגְטָלִים אֶת הַמִּזְבְּחָה שְׁהַקְרֹושָׁת בְּלֹום, שְׁבָתוֹב (שמות ט) וַמְמַקְנָה

עַלְיִהוּ, דָבְתִיב, (יחזקאל ל"ח) **וְהַתְגַדֵּלְתִי וְהַתְקַדֵּשְׁתִי**
וְנוֹדַעֲתִי. הַתִּמְ בְּמִצְרִים בְּמַלְפָא חֶד, וְהַכָּא בְּכָל
מִלְכִינְ דְעַלְמָא.

רַבֵּי שְׂמֻעוֹן זְקַפְתִ יְדוֹי וּבָבָה, וְאָמַר, וְוי מִאֵן דִיזְקַמְן
בְּהַהְוָא זְמָנָא, וְזַפָּאָה חֹלְקִיה **מִאֵן דִיזְקַמְן**
וְיִשְׂתַבְחַ בְּהַהְוָא זְמָנָא, וְוי **מִאֵן דִיזְקַמְן** **בְּהַהְוָא**
זְמָנָא, בְגַין דָבֵד יִתְיִ קְדֵשָׁא בָרֵיךְ הוּא לְפִקְדָא
לְאַיְלָתָא, יִסְתַבֵּל **מִאֵן אַיִלָן דְקִיעִימָיו בְהַדָּה,** בְכָל
אַיִלָן דְמִשְׂתַבְחֵי עַמָּה, בְכָל **עַזְבָּדוֹי דְכָל חֶד** וְ**זָהָד**,
וְלֹא יִשְׂתַבְחַ זְכָאי. דָבְתִיב, (ישעה ס"ג) **וְאַבִיט זְאַיִן**
עוֹזָר. **וּכְמָה עַקְתִין עַל עַקְתִין לִיְשָׁרָאֵל.**

זְפָאָה מִאֵן דִיזְקַמְן וְיִשְׂתַבְחַ בְּהַהְוָא זְמָנָא, בְגַין
דְהַהְוָא דִיתְקִיִּם בְּהַהְוָא זְמָנָא
בְמַהְיִמְנוֹתָא, יִזְבָה לְהַהְוָא נְהִירוֹ דְחַדּוֹה **דְמַלְפָא.**

לשון הקודש

ברוך הוא רוץ להזכיר לבבך את האילה, יסתבל מי
 שבתוב (יחזקאל לח) ותגדליך ותקדשתי
 ונודעתה. שם **בְמִצְרִים בְּמַלְפָא** אחר, ובאן
 אחד, ולא יפצא צדיק, שבתוב (ישעה ס"ג)
בְכָל מַלְכֵי הָעוֹלָם.

רַבֵּי שְׂמֻעוֹן הַרִים יְדָיו, וּבָבָה וְאָמַר, אוֹי
 לְמַי שִׁזְקַמְן בְאָתוֹ זָמָן, וְאַשְׁרִי חַלְקוּ שָׁל

אֲשֶׁרִי מֵשִׁזְקַמְן וַיִּמְצָא בְאָתוֹ קָמָן -
מִשּׁוּם שָׁאוֹתוֹ שִׁיעַם בְאָתוֹ זָמָן - **מִשּׁוּם שְׁבָשִׁיבָא הַקְדוֹשָׁ**

וַיָּעַל הַהֹּוֹא זְמָנָא בְּתִיב, (זיכריה י"ז) וַיַּצְרַפְתִּים בְּצָרוֹף אֶת
הַכְּפָסֶת וּבְחֲנִיתִים בְּבָחוֹן אֶת הַזְּהָב וְגו'.

לְבַתֵּר דָאִינּוֹן עֲקָתִין מִתְעָרִי עַל יִשְׂרָאֵל, וּכְלָל
עַמִּין וּמַלְכֵיהֶן יִתְיִיעַטּוֹן בְּחֶדֶד אַלְיָהּוּ
וּמִתְעָרִי כִּמֶּה גַּוְיִין בִּישִׁין, בְּלָהּוּ סְלָקִי בְּעִיטָא
חֶדֶד אַלְיָהּוּ, וַיִּתְהַזֵּן עֲקָתָא עַל עֲקָתָא, בְּתְרִיחָה
מְשֻׁבְחָן קְמִיָּתָא. בְּדִין יִתְחַזֵּי חֶד עַמּוֹדָא דָאַשָּׁא,
קָאִים מַעֲלָא לְתָהָא, אַרְבָּעִין יוֹמִין, וּכְלָל עַמִּין
דָעַלְמָא חַמָּאן לֵיה.

בְּהַהְוֹא זְמָנָא, יִתְעַר מַלְכָא מִשְׁיחָה, לְגַפְקָא מְגַנוּ
גַּנְתָּא דְעַדָּן, מִתְהֹוֹא אַתָּר דָאַתְקָרִי קְזָן
צְפּוֹר, וַיִּתְעַר בְּאַרְעָא דְגַלְיל, וַיְהֹוֹא יוֹמָא דִיפּוֹק
לְתָמָן, יִתְרַגּוּ בֶּל עַלְמָא, וּכְלָל בְּנִי עַלְמָא מִתְחַבָּאיִין
גוּ מַעֲרָתִי וּמְגַרִּי, דָלָא יִחְשַׁבּוּן לְאַשְׁתָּזְבָּא. וַיָּעַל

לשון הקידוש

בְּאַמּוֹנָה, יוֹפָה לְאוֹתוֹ אָור שֶׁל שְׁמַחַת
הַמֶּלֶךְ, וַיָּעַל אָתוֹן זְמָן בְּתוֹב (זיכריה יט)
וַיַּצְרַפְתִּים בְּצָרוֹף אֶת הַכְּפָסֶת וּבְחֲנִיתִים
בְּבָחוֹן אֶת הַזְּהָב וְגו'.

לְאַחֲר שָׁאָוֹתָן צָרוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל
יִשְׂרָאֵל, וּכְלָל הַעֲמִים וּמַלְכֵיהם יִתְיִיעַצּוּ
בְּאַחֲר עֲלֵיכֶם, וּמַעֲרִים כִּמֶּה גְּרוּת
רַעֲוֹת, וּכְלָל עֲולִים בְּעִצָּה אַחֲר עֲלֵיכֶם,
וַיָּבֹא צָרָה עַל צָרָה, אַחֲרֹונּוֹת מִשְׁבָּחוֹת

ההוא זמְנָא כִּתְיב, (ישעה ב) וְבָאוּ בַּמְעֻרוֹת צוּרִים
וּבַמְּחֻלוֹת עַפְרֵם פְּנֵי פְּחַד ה' וּמְהֻדר גָּאוֹנוּ בְּקֹמוֹ
לְעָרוֹץ הָאָרֶץ.

מִפְנֵי פְּחַד ה', דָא הַהֲוָא רְגִיזָא דְכָל עַלְמָא.
וּמְהֻדר גָּאוֹנוּ דָא מִשְׁיחָה. בְּקֹמוֹ לְעָרֶץ
הָאָרֶץ, בְּדַר יְקוּם וַיַּתְגַּלְיָה בָּאָרֶץ אַגְלָיל, בְּגִינַן דָא יְהוָה
הָוָא אַתָּר קְדֻמָּה דָא תְּחִרְבָּא בָּאָרֶץ קְדִישָׁא,
וּבְגִינַן כֵּה, יַתְגַּלְיָה תִּפְנוֹן קְדֻמָּה לְכָל אַתָּר, וּמִתְפַּנוֹן
יַתְעַר קְרָבֵין לְכָל עַלְמָא.

לְבַתֵּר אַרְבָּעִין יוֹמִין, דַעֲמֹודָא יְקוּם מְאָרֶץ
לְשָׁמְיָא, לְעֵינֵיהֶן דְכָל עַלְמָא, וּמִשְׁיחָה
יַתְגַּלְיָה, יְקוּם מִסְטָר מִזְרָח, חַד בּוֹכֶבֶת מַלְהַטָּא בְּכָל
גּוֹנוֹנִים, וּשְׁבָעָה כּוֹכְבֵין אַחֲרֵינוּ דִסְתָּרוֹן לְהַהֲוָא
כּוֹכְבָא, וַיַּגְיִחֵן בֵּיה קְרָבָא בְּכָל סְטוּרִין, תַּלְתָּה זְמִינִין

לשון הקודש

(ישעה ב) וּבָאוּ בַּמְעֻרוֹת צְרִים וּבַמְּחֻלוֹת רָאשׁוֹן לְכָל מָקוֹם, וּמִשְׁם יַעֲזֵר קְרָבּוֹת
עַפְרֵם פְּנֵי פְּחַד ה' וּמְהֻדר גָּאוֹנוּ בְּקֹמוֹ
לְעָרֶץ הָאָרֶץ.

מִפְנֵי פְּחַד ה' – זהו אותו רגנו של כל
הָעוֹלָם. וּמְהֻדר גָּאוֹנוּ – זה מִשְׁיחָה. בְּקֹמוֹ
לְעָרֶץ הָאָרֶץ – בְּשִׁיקּוּם וַיַּתְגַּלְיָה בָּאָרֶץ
הַגְּלִיל, מִשְׁם שַׁהֲוָא מָקוֹם רָאשׁוֹן
שְׁנָחַרְבָּה בָּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְלֹכֶן יַתְגַּלְיָה שָׁם

בְּיוֹמָא. עד שְׁבָעִין יוֹמִין, וְכֹל בְּנֵי עַלְמָא חַמְאָן.

וְהַהּוּא בּוֹכֶבֶא, יָגִיחַ בְּהוּ קְרֻבָּא, בְּטִיסִין דְּנוֹרָא,
מְלַחְטִין מְנַצְּצִין לְכָל עֲבָר, וּבְטָשׁ בְּהָוִי,
עד דְּכָלָע לֹזֶן, בְּכָל רְמַשָּׁא וּרְמַשָּׁא, וּבְיוֹמָא אֲפִיק
לוֹזֶן. וְגַיְחוֹן קְרֻבָּא לְעִינְיוֹן דְּכָל עַלְמָא, וְכֹן בְּכָל
יוֹמָא, עד שְׁבָעִין יוֹמִין. לְבַתֵּר שְׁבָעִין יוֹמִין, יִתְגַּנְיוּ
הַהּוּא כּוֹכֶבֶא, וִיתְגַּנְיוּ מִשִּׁית, עד תְּרִיסָר יְרָחִין,
וַיִּתְהַדֵּר הַהּוּא עַמּוֹדָא דְּאַשָּׁא בְּמַלְקָדְמִין, וַיְבִיא
יִתְגַּנְיוּ מִשִּׁית, וְהַהּוּא עַמּוֹדָא לֹא יִתְהַזֵּי.

לְבַתֵּר תְּרִיסָר יְרָחִין, יִסְלְקוּן לֵיהּ לְמִשִּׁית, בְּהַהּוּא
עַמּוֹדָא, לְגֹן רְקִיעָא, וְתִפְנֵן יִקְבֵּל תְּוֹקֵפָא
וְעַטְרָא דְּמַלְכּוֹתָא. וּבְדַ נְחִית, יִתְחַזֵּי הַהּוּא עַמּוֹדָא
דְּאַשָּׁא בְּמַלְקָדְמִין, לְעִינְיוֹן דְּכָל עַלְמָא, וִיתְגַּלֵּ
לְבַתֵּר מִשִּׁית, וַיִּתְבְּגַשְׂוּן לְגַבְיהָ עַמִּין סְגִיאָין, וַיִּתְעַרְבֵּן

לשון הקודש

שְׁבָעִים יוֹם, וְכֹל בְּנֵי הָעוֹלָם רֹאִים.
אוֹתוֹ עַמּוֹד אַשׁ כָּמוֹ מִקְדָּם, וּבוּ יָגִינוּ
הַמִּשִּׁית, וְאוֹתוֹ עַמּוֹד לֹא יַתְרָאָה.
וְאַזְתּוֹ בּוֹכֶב יְעַרְקָה בְּהָם קְרֻב בְּלִפְנֵי
אַשׁ לְזָהְטִים וּנוֹצְצִים לְכָל עֲבָר, וּמִפָּה
בְּהָם עַד שְׁבֹולָע אֹתָם בְּכָל עֲרָב וּעֲרָב,
וּבְיּוֹם מּוֹצִיאָא אֹתָם. וַיַּעֲרֹכוּ קְרֻב לְעִינֵי
כָּל הָעוֹלָם, וּכֹן בְּכָל יוֹם עַד שְׁבָעִים יוֹם.
לְאַחֲר שְׁבָעִים יוֹם יָגִינוּ אוֹתוֹ בּוֹכֶב, וּיָגִינוּ
הַמִּשִּׁים עַד שְׁנִים עִשְׁר חֲדָשִׁים, וַיַּחַזֵּר

קָרְבֵּין בְּכָל עַלְמָא. וּבַהֲוֹא זָמְנָא יִתְעַר קְדֻשָּׁא
בְּרִיךְ הוּא גְּבוּרָתִיהָ לְכָל עַמְיוֹן דֶּעַלְמָא, וּמִלְּפָא
מְשִׁיחָה יִתְּיַדֵּעַ בְּכָל עַלְמָא, וּכָל מְלָכִין דֶּעַלְמָא
יִתְעַרְוּן לְאַתְּחַבְּרָא לְאַגָּחָה קָרְבָּא בֵּיהֶ.

וּבָמָה (עַמְיוֹן) מִפְּרִיצֵי יְהִידָאִין יִתְהַפְּכוּ לְאַהֲדָרָא
לְגַבְּיוֹהוּ, וַיִּתְּנוּ עַמְהֹזָן, לְאַגָּחָה קָרְבָּא עַל
מִלְּפָא מְשִׁיחָה. כְּדִין יִתְחַשֵּׁךְ כָּל עַלְמָא חִמְשָׁ
עַשְׂרָה יוֹמִין, וּסְפִיאָין מַעַמָּא דִישְׁרָאֵל יְהֹזָן מַתִּין
בְּהַהְיא חַשּׁוֹבָא. וּעַל דָּא בְּתִיב, (ישעיה ס') בַּי הַגָּה
הַחַשֵּׁךְ יִכְּפֵה אָרֶץ נַעֲרָפֶל לְאוֹמִים.

פָּתָח וְאָמֵר (דברים כ"ב) בַּי (דף ז ע"א) יִקְרָא קְנו צָפֹר
לְפָנֵיךְ בְּדַרְךְ בְּכָל עַזְן אוֹ עַל הָאָרֶץ
אֲפָרוֹחִים אוֹ בִּיצִים וְהָאָם רַבְצָת וְגוֹ, שְׁלַח תְּשִׁלָּח
אֶת הָאָם וְגוֹ, הָאֵי קָרָא אָזְקִימְנָא לֵיהֶ, וְאֵיתָו חַד
מִפְקוֹדִי אָזְרִיקְתָּא גְּגִיזָין, וְאֵנֵן אִיתָ לֹן בֵּיהֶ רְזִי

לשון הקודש

בְּכָל הָעוֹלָם. וּבָאֹתוֹ זָמָן יַעֲזֵר הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא אֶת גְּבָרוֹתָו לְכָל עַמִּי הָעוֹלָם,
וּמְלָךְ הַמֶּשֶׁיחָ יַזְרֵעֵל בְּכָל הָעוֹלָם, וּכָל
מְלָכִי הָעוֹלָם יִתְעַזְּרוּ לְהַתְּחַבֵּר לְעַרְךְ בָּו
קָרְבָּן. **וּבָמָה** (עַמְיוֹן) מִפְּרִיצֵי הַיְהוּדִים יִתְהַפְּכוּ
לְחַזָּר אֶלְלָהֶם, וַיָּבֹאוּ עַמָּהֶם לְעַרְךְ קָרְבָּן
עַל מֶלֶךְ הַמֶּשֶׁיחָ, וְאֵו יִתְחַשֵּׁךְ כָּל הָעוֹלָם

דאורייתא גניין, שבילין וארכין ידיעו להבריא,
באינו תלתון ותרין שבילין לאורייתא.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, אלעזר,
בזמנא דיתער מלכא משיחא, כמה אתה
ונfin אחראין יתערן בעלה. תא חזי, בגנטא
דעון דלחתא, אית אתר חד גני וטמיר דלא
אתידע, ואיה מרךמא בכמה גוונין, וביה גניין
אלף היכליון דכופין. ולית מאן דעיל בהו, בר
משית, דאייה קאים תדריך בגנטא דען.

ובכל גנטא מסחרא ברתיכין סגיאין דצדיקיא,
ומשיח קאים עלייהו, ועל כמה חילין
ומשירין דגש망תין דצדיקיא תפן, ובראשי ירחי,
ובזמני, ובשבתי, משיח על בהוא אתר
לאשתעשעא בכל איון היכליין.

לשון הקידש

הgentoot, ולו יש בו סודות תורה גנויים,
שבילים ורכבים ידועות להברים באתם
שלשים ושנים נתיבות התורה.
בן עז.

ובכל הэн מקוף במרקبات רבות של
צדיקים, משיח עומד עליהם ועל כמה
תילות ומחנות של נשות הצדיקים שם,
ובראשי חדשים ותנים ושבות נבננס
משיח לאותו מקום להשתעשע בכל
אותם היכלות.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו,
אלעזר, בזמנ שיתעורר מלך המשיח,
כמה אחרות ונשים אחרים יתעוררו
בעולם. בא ראה, בן עזן שלמה יש
מקום אחד גנו ושמור שלא נזע, והוא
מרקם בכמה גנים, וכו' גנויים אלף